lerne, uden at det sees af hvilke Grunde. Jeg ønskede, som sagt, denne Oplysning, ifald det skulde være den ærede Formand for Revisoratet, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (V. Christensen) muligt, at give os den her; ellers maa man see, om man ikke paa anden Maade kan faae Sagen nærmere oplyst.

Formanden: Jeg skulde dog bemærke med Hensyn til den Henstilling, det ærede Medlem har gjort til et andet Medlem af Thinget, at jeg troer, at det vilde føre os noget udenfor det, der egentlig ligger for under denne Forhandling, om en saadan Henstilling skulde give Anledning til videre Udtalelser her i Salen. Det vilde jo være saameget mindre paa sin Plads, som det jo er en Tilfældighed, at nogen af Statsrevisorerne er Medlem her af Thinget. Iøvrigt maa man jo, ved at bedømme Statsrevisorernes Arbeide, vel vide, at fordi der ikke foreligger lange Beretninger fra dem om Krigsskadessagen, kan det Arbeide, som er gaaet forud, for at kunne frembringe de Beretninger, der ere tilstede, være meget vidtløftigt.

Winther: Jeg tør maaskee blot bemærke, at jeg kun har henstillet, om den ærede Rigsdagsmand skulde være istand dertil. Deri ligger ikke Andet end en Henstilling, som man kan gjøre med, hvad man vil. Jeg har ikke anseet mig for berettiget til at fordre nogen Erklæring, og det har heller ikke været min Hensigt.

Formanden: Jeg gjorde kun min Bemærkning, fordi en Henstilling ofte bliver betragtet som en Opfordring, og at føre en Forhandling nu om denne Sag vilde føre Forhandlingerne ind paa et Omraade, som ikke ligger for under denne Sag.

Winther: Jeg vil iøvrigt bemærke, at den ærede Formand vistnok har misforstaaet mig, naar han troede, jeg havde meent, at dette vidtløftige Arbeide ikke var foretaget; derom har jeg ikke yttret et Ord. — Iøvrigt var det kun disse enkelte Punkter, jeg vilde tillade mig at yttre mig om, inden denne Sag forlader os.

V. Christensen: Det forekommer mig, at det ikke vilde være ganske passende, om jeg ikke med et Par Ord yttrede mig med Hensyn til den sidste Udtalelse af den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig; men jeg skal tillade mig at gjøre det overmaade kort, og, som jeg haaber, overmaade tydeligt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det Arbeide, han omtalte, har medtaget, navnlig tør jeg sige for tre af Revisorerne, men ogsaa for os alle fire en ikke ringe Tid, og har medført en ikke ringe Møie, idet jeg vil charakterisere Antallet af de Actstykker, vi i saa Henseende modtoge, saaledes, at de udgjorde omtrent et Vognmandslæs; jeg troer ikke, dette er for Meget sagt. Det har været nødvendigt for os at gjennemgaae en overmaade stor Mængde Actstykker, uagtet vi meget tidligt overbeviste os om, at det af de Grunde, som ere anførte af de ærede Udvalg i begge Thing, nærmede sig det Umulige at komme til et Resultat, der vilde tilfredsstille, navnlig saa strænge Fordringer som dem, det forekom mig, at den ærede sidste Taler antydede. Vi begyndte Arbeidet endog førend Regnskabsaaret og have paa ingen Maade sparet Tid eller Møie dermed. — Hvad angaaer de af Rigsdagen bevilgede 800 Rd., som den ærede Rigsdagsmand, efter hvad vi nu hørte, har forudsat skulde anvendes til en Assistance udenfor Revisoratet, skal jeg bemærke, at de ikke ere anvendte saaledes, ligesom det overhovedet ved et Arbeide som Revisoratets er forbundet med overmaade stor Vanskelighed at benytte andet Arbeide end sit eget. Jeg skal ikke sige Videre om denne Sag, men ganske overlade til det høie Thing at bedømme den.

Ordføreren (Steen): Maaskee jeg turde fortsætte Forhandlingerne angaaende Spørgsmaalet om den Maade, hvorpaa Krigsskadeerstatningen er undersøgt, ved blot at gjøre